

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 261/2012

ze dne 14. března 2012,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o smluvní vztahy v odvětví mléka a mléčných výrobků

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 42 první pododstavec a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Následné reformy společné organizace trhu s mlékem a mléčnými výrobky, které jsou nyní obsaženy v nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽⁴⁾, byly zaměřeny na tržní orientaci, tj. nechat zemědělce rozhodovat podle cenových signálů o tom, co a jaké množství produkovat, aby se tak podpořila konkurenční situace v odvětví mléka a jeho udržitelnost z hlediska celosvětového obchodu. Nařízením Rady (ES) č. 72/2009 ze dne 19. ledna 2009 o úpravách společné zemědělské politiky změnou nařízení (ES) č. 247/2006, (ES) č. 320/2006, (ES) č. 1405/2006, (ES) č. 1234/2007, (ES) č. 3/2008 a (ES) č. 479/2008 a zrušením nařízení (EHS) č. 1883/78, (EHS) č. 1254/89, (EHS) č. 2247/89, (EHS) č. 2055/93, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 2596/97, (ES) č. 1182/2005 a (ES) č. 315/2007 ⁽⁵⁾ (reforma za účelem kontroly stavu z let 2008–2009) bylo proto rozhodnuto, že je nezbytné zvyšovat kvóty postupně, aby se zajistil hladký průběh postupného ukončení režimu kvót na mléko do roku 2015.

(2) V období let 2007 až 2009 došlo na trzích mléka a mléčných výrobků k výjimečnému vývoji, jehož konečným důsledkem bylo zhroutilí cen na přelomu let 2008 a 2009. Nejprve přinesly zvláště nepříznivé povětrnostní podmínky v Oceánii výrazný pokles dodávek, což způsobilo rychlý a výrazný růst cen. Přestože se světové dodávky začaly obnovovat a ceny se začaly vracet k běžnějším cenovým hladinám, následná finanční a hospodářská krize měla negativní dopad na producenty mléka v Unii, neboť zhoršovala cenovou nestálost. V důsledku vyšších komoditních cen došlo k výraznému zvýšení cen krmiva a dalších vstupních nákladů včetně energií. Následný celosvětový pokles poptávky, a to i v Unii, který zasáhl i mléko a mléčné výrobky, vedl při zachování stabilní produkce v Unii ke zhroutilí cen v Unii až na spodní úroveň záchranné sítě. Tento prudký pokles komoditních cen mléka a mléčných výrobků se však úplně neodrazil v nižších cenách mléka a mléčných výrobků na spotřebitelské úrovni, což mělo ve většině zemí a u většiny produktů v odvětví mléka a mléčných výrobků za následek zvýšení hrubého ziskového rozpětí navazujících odvětví, zamezilo přízpusobení poptávky po těchto výrobcích nízkým komoditním cenám, zpomalilo zotavení cen a zhoršilo dopad nízkých cen na producenty mléka, což v mnohých případech vážně ohrožuje jejich rentabilitu.

(3) V říjnu 2009 byla v reakci na tuto obtížnou situaci na trhu s mlékem zřízena skupina odborníků na vysoké úrovni pro mléko (dále jen „skupina“) se záměrem projednávat středně a dlouhodobá opatření pro odvětví mléka a mléčných výrobků, která by v kontextu ukončení kvót na mléko v roce 2015 přispěla ke stabilizaci trhu a příjmů producentů mléka a k posílení transparentnosti v odvětví.

(4) Skupina obdržela ústní a písemné připomínky od hlavních evropských skupin zúčastněných stran v dodavatelském řetězci mléka, které reprezentují zemědělce, zpracovatele mléka, obchodníky s mlékem, maloobchodníky a spotřebitele. Skupina dále obdržela příspěvky od pozvaných vědeckých odborníků, zástupců třetích zemí, národních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže a útvarů Komise. Konference zúčastněných stran v odvětví mléka se konala dne 26. března 2010 a příležitost vyjádřit své stanovisko na ní dostal velký počet subjektů podílejících se na dodavatelském řetězci. Dne 15. června 2010 skupina předložila svou zprávu. Zpráva obsahovala analýzu současné situace v odvětví mléka a řadu doporučení, jež se zaměřovala na smluvní vztahy, vyjednávací sílu producentů, mezioborové organizace, transparentnost (včetně dalšího rozvoje evropského nástroje pro sledování cen potravin), opatření na trhu a termínové obchody, tržní standardy a označování původu a inovace a výzkum. Jako první krok se toto nařízení zaměřuje na řešení první z těchto čtyř otázek.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 110.

⁽²⁾ Úř. věst. C 192, 1.7.2011, s. 36.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. února 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2012.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 1.

- (5) Skupina uvedla, že odvětví výroby a zpracování mléka jsou v jednotlivých členských státech velmi rozdílná. V jednotlivých členských státech dále panuje velmi nestálá situace, pokud jde o subjekty a typy subjektů. Nicméně soustředěnost dodávek je v mnoha případech nízká, což způsobuje nerovnováhu vyjednávací síly v dodavatelském řetězci mezi zemědělci a mlékárnami. Tato nerovnováha může vést k nekalým obchodním praktikám; především se může stát, že zemědělci v okamžiku dodávky neví, jakou cenu za své mléko dostanou, protože cenu mlékárny často stanovují mnohem později na základě získané přidané hodnoty, což často probíhá zcela mimo kontrolu zemědělců.
- (6) Existuje tudíž problém přenosu cen v řetězci, zejména u výstupních cen zemědělské produkce, jejichž úroveň se obvykle nevyvíjí v souladu se stoupajícími výrobními náklady. V průběhu roku 2009 se dodávka mléka dostatečně rychle nepřizpůsobila nižší poptávce. Naopak v některých členských státech s velkým objemem produkce došlo ve skutečnosti k situaci, kdy zemědělci v reakci na nižší ceny produkovali více mléka než v předchozím roce. Přidaná hodnota v řetězci se začala výrazněji soustředit v navazujících odvětvích, zejména u mlékáren a v maloobchodě u konečné ceny pro spotřebitele, která však neodráží cenu zaplacenou producentům mléka. Všechny strany zapojené do dodavatelského řetězce mléka včetně odvětví distribuce by měly být vybízeny ke spolupráci s cílem odstranit tuto nevyváženost.
- (7) Objem mléka, který má být mlékárnám dodán během sezóny, není vždy dobře naplánován. I u mlékárenských družstev, která jsou vlastněna zemědělci, vlastní zpracovatelská zařízení a zpracovávají 58 % syrového mléka Unie, může dojít k nezdaru při přizpůsobení nabídky poptávce: zemědělci mají povinnost dodávat všechno své mléko do svého družstva a družstvo je povinno veškeré toto mléko přijmout.
- (8) Používání vzorových písemných smluv, které se uzavírají před dodávkou a obsahují základní prvky, není rozšířeno. Tyto smlouvy by však mohly pomoci posílit odpovědnost subjektů dodavatelského řetězce v odvětví mléka a mléčných výrobků a zvýšit vědomí o potřebě lépe reagovat na tržní signály, s cílem zlepšit přenos cen a přizpůsobit nabídku poptávce, a zároveň jim pomoci vyvarovat se určitých nekalých obchodních praktik.
- (9) Při absenci právních předpisů Unie pro takovéto smlouvy mohou členské státy stanovit povinnost používat tyto smlouvy v rámci vlastních systémů smluvního práva, pokud při tom bude dodržováno právo Unie, zejména zajištění správného fungování vnitřního trhu a společné organizace trhů. Vzhledem k rozdílnosti situací, které v rámci Unie existují v souvislosti se smluvním právem, by se v zájmu subsidiarity mělo takové rozhodnutí ponechat na členských státech. Pro všechny dodávky syrového mléka na daném území by měly platit rovné podmínky. Pokud se tedy některý členský stát rozhodne, že každá dodávka syrového mléka od zemědělce ke zpracovateli na jeho území musí být předmětem písemné smlouvy mezi oběma stranami, měla by se tato povinnost vztahovat i na dodávky syrového mléka z jiných členských států, nikoli však nezbytně na dodávky do jiných členských států. V souladu se zásadou subsidiarity by se mělo ponechat na rozhodnutí členských států, zda stanoví, že by první odběratel měl zemědělci předložit písemnou nabídku takové smlouvy.
- (10) Vzhledem k potřebě stanovit vhodné minimální požadavky pro tyto smlouvy a zajistit řádné fungování vnitřního trhu a společné organizace trhu by se však měly na úrovni Unie stanovit určité základní podmínky pro používání těchto smluv. Všechny tyto základní podmínky by však měly být volně sjednány. Nicméně pokud se některé členské státy, v nichž je vcelku rozšířeno používání velmi krátkodobých smluv, rozhodnou posílit stabilitu trhu s mlékem nebo odbyt pro producenty mléka, měly by mít možnost stanovit minimální dobu trvání takovýchto smluv nebo nabídek. Tato minimální doba trvání by se však měla vztahovat pouze na smlouvy mezi prvním odběratelem a producenty mléka nebo na nabídky učiněné prvním odběratelem producentům mléka. Navíc by neměla narušovat řádné fungování vnitřního trhu a producenti mléka by měli mít možnost minimální dobu trvání smluv nevyužít nebo ji odmítnout. Pokud jde o základní podmínky, je důležité, aby cena splatná za dodávku mohla být stanovena ve smlouvě podle rozhodnutí smluvních stran buď jako pevná cena, nebo jako cena proměnlivá na základě stanovených faktorů, jako je objem a kvalita nebo složení dodávaného syrového mléka, aniž by byla vyloučena možnost kombinace pevné ceny za určitý objem a proměnlivé ceny za dodatečný objem syrového mléka dodaného v rámci jedné smlouvy.
- (11) V zájmu jednoduchosti by se povinnost používat písemnou smlouvu neměla vztahovat na mlékárenská družstva, která mají ve svých stanovách nebo v pravidlech a rozhodnutích stanovených v rámci nebo podle těchto stanov ustanovení s podobným účinkem jako základní podmínky pro smlouvy stanovené v tomto nařízení.
- (12) V zájmu posílení účinnosti výše uvedeného systému založeného na smlouvách, kdy prostředníci shromažďují mléko od zemědělců, aby jej dodali zpracovatelům, by členské státy měly mít možnost uplatňovat uvedený systém i na tyto prostředníky.

- (13) Ustanovení článku 42 Smlouvy o fungování Evropské unie (Smlouvy o fungování EU) stanoví, že pravidla Unie pro hospodářskou soutěž se vztahují na zemědělskou produkci a obchod zemědělskými produkty pouze v rozsahu, který vymezí Evropský parlament a Rada podle čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, jež se týká přijetí společné organizace zemědělských trhů.
- (14) S cílem zajistit rentabilní rozvoj výroby a tím přiměřenou životní úroveň producentů mléka by se měla posílit jejich vyjednávací síla vůči zpracovatelům mléka, výsledkem čehož by mělo být přiměřenější rozdělování přidané hodnoty v dodavatelském řetězci. Pro realizaci těchto cílů společné zemědělské politiky je zapotřebí přijmout ustanovení podle článku 42 a čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, jímž se organizacím producentů složeným pouze z producentů mléka nebo jejich sdružení umožní společně vyjednávat s mlékárnou o smluvních podmínkách včetně ceny pro veškerou produkci jejich členů nebo její část. Toto ustanovení by se však mělo vztahovat pouze na organizace producentů, které požádaly o uznání a byly uznány podle článku 122 nařízení (ES) č. 1234/2007. Kromě toho by se uvedené ustanovení nemělo vztahovat na uznané organizace producentů, včetně družstev, které zpracovávají veškeré syrové mléko od svých členů, jelikož nedodávají syrové mléko dalším zpracovatelům. Dále je třeba stávajícím organizacím producentů uznaným podle vnitrostátních právních předpisů poskytnout možnost, aby byly de facto uznány v rámci tohoto nařízení.
- (15) Aby nebylo ohroženo účinné fungování družstev, a v zájmu transparentnosti, mělo by být upřesněno, že pokud členství v družstvu zemědělce zavazuje k tomu, aby veškerou svou produkci mléka nebo její část dodával jako syrové mléko za podmínek stanovených ve stanovách družstva nebo v pravidlech a rozhodnutích stanovených v rámci nebo podle těchto stanov, nelze o těchto podmínkách jednat prostřednictvím organizace producentů.
- (16) Pro zachování účinné hospodářské soutěže na trhu s mlékem by se na tuto možnost měly navíc vztahovat přiměřené limity vyjádřené v procentech produkce Unie a produkce členského státu, který je předmětem těchto jednání. Limit vyjádřený v procentech vnitrostátní produkce by se měl v první řadě použít pro objem syrového mléka vyprodukovaného v členském státě produkce nebo v každém z členských států produkce. Tytéž procentní limity by se měly rovněž použít pro objem syrového mléka dodaného konkrétnímu členskému státu určení.
- (17) S ohledem na význam chráněného označení původu (CHOP) nebo chráněného zeměpisného označení (CHZO) zejména pro zranitelné venkovské oblasti a s cílem zajistit přidanou hodnotu a zachovat kvalitu zejména sýrů, na něž se vztahuje CHOP nebo CHZO, a v rámci ukončování režimu kvót na mléko by členské státy měly mít možnost uplatňovat pravidla pro regulaci nabídky těchto sýrů produkovaných v definovaných zeměpisných oblastech. Pravidla by se měla vztahovat na veškerou produkci dotyčných sýrů a měla by o ně požádat mezioborová organizace, organizace producentů nebo skupina ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾. Tuto žádost by měla podporovat velká většina producentů mléka představující velkou většinu objemu mléka používaného pro dotyčný sýr, a v případě mezioborových organizací a skupin velká většina producentů sýrů představujících velkou většinu produkce uvedeného sýru. Pravidla by navíc měla podléhat přísným podmínkám, zejména proto, aby nebylo narušeno obchodování s danými produkty na ostatních trzích a aby byla chráněna práva menšiny. Členské státy by měly přijatá pravidla okamžitě zveřejnit a informovat o nich Komisi, zajistit jejich pravidelné kontroly a v případě jejich nedodržování pravidla zrušit.
- (18) Pro mezioborové organizace v některých odvětvích byla zavedena pravidla na úrovni Unie. Tyto organizace mohou hrát významnou úlohu při zajišťování dialogu mezi subjekty dodavatelského řetězce a při podpoře osvědčených postupů a transparentnosti trhu. Tato pravidla by se měla také uplatňovat na odvětví mléka a mléčných výrobků společně s ustanoveními, která objasňují postavení těchto organizací podle právních předpisů týkajících se hospodářské soutěže, za předpokladu, že činnost uvedených organizací nenarušuje hospodářskou soutěž nebo vnitřní trh nebo neovlivňuje správné fungování společné organizace zemědělských trhů. Členské státy by měly všechny příslušné subjekty vybízet k zapojení do mezioborových organizací.
- (19) Za účelem sledování vývoje trhu Komise potřebuje včasné údaje o objemu dodávek syrového mléka. Proto je třeba zajistit, aby první odběratel poskytoval tyto informace členským státům pravidelně a aby členské státy o nich informovaly Komisi.
- (20) Komise také potřebuje oznámení od členských států týkající se smluvních jednání, uznávání organizací producentů a jejich sdružení a mezioborových organizací, jakož i smluvních vztahů v odvětví mléka a mléčných výrobků, za účelem sledování a analýzy uplatňování

(¹) Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

tohoto nařízení, zejména s ohledem na přípravu zpráv o vývoji na trhu s mlékem, které má Komise předkládat Evropskému parlamentu a Radě.

- (21) Opatření uvedená v tomto nařízení jsou opodstatněná současnými hospodářskými okolnostmi na trhu s mlékem a strukturou dodavatelského řetězce. Měla by se proto uplatňovat po dostatečně dlouhou dobu, aby se projevila v co největší míře. Vzhledem ke svému dalekosáhlému charakteru by však měla být dočasná a měla by podléhat přezkoumání s cílem posoudit jejich funkčnost a potřebu prodloužení platnosti. Tím by se měly zabývat dvě zprávy Komise o vývoji trhu s mlékem, které by měly obsahovat zejména možné pobídky, jež by zemědělce vedly k uzavírání dohod o společné produkci, přičemž první z nich má být předložena do 30. června 2014 a druhá do 31. prosince 2018.
- (22) Hospodářství některých znevýhodněných regionů v Unii je velmi závislé na produkci mléka. Kvůli zvláštním charakteristikám těchto regionů je třeba přizpůsobit obecné politiky tak, aby lépe naplňovaly jejich potřeby. Společná zemědělská politika již obsahuje specifická opatření pro tyto znevýhodněné regiony. Dodatečná opatření dané politiky stanovená v tomto nařízení mohou přispět k silnějšímu postavení producentů mléka v uvedených regionech. Tyto dopady by však měly být zhodnoceny ve výše uvedených zprávách, na základě kterých by Komise v případě potřeby měla předložit návrhy Evropskému parlamentu a Radě.
- (23) Za účelem zajistit, že cíle a povinnosti organizací producentů a sdružení organizací producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků budou jasně stanoveny, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o podmínky pro uznávání nadnárodních organizací producentů a nadnárodních sdružení organizací producentů, pravidla pro jejich zřizování a podmínky pro administrativní pomoc v případě nadnárodní spolupráce a pro výpočet objemu syrového mléka, na něž se vztahují jednání organizace producentů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (24) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Prováděcí pravomoci týkající se provádění podmínek pro uznávání organizací producentů a jejich sdružení a mezioborových organizací, oznámení těchto organizací ohledně objemu syrového mléka, na který se jednání vztahuje, oznámení, která mají členské státy podávat Komisi ohledně těchto organizací a pravidel pro regulaci nabídky sýrů, které užívají CHOP nebo CHZO, podrobných pravidel o dohodách, rozhodnutích a jednáních ve vzájemné shodě v odvětví mléka a mléčných výrobků, obsahu, formátu a časového rozvrhu povinných prohlášení v tomto odvětví, některých aspektů

smluv o dodávkách syrového mléka zemědělci a oznámení Komisi o rozhodnutích přijatých členskými státy v tomto ohledu by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.

- (25) S ohledem na pravomoci Komise týkající se politiky Unie v oblasti hospodářské soutěže a vzhledem ke zvláštní povaze těchto aktů by Komise měla rozhodnout, aniž by uplatnila nařízení (EU) č. 182/2011, zda některé dohody a jednání ve vzájemné shodě v odvětví mléka a mléčných výrobků neporušují pravidla Unie v oblasti hospodářské soutěže, zda se mohou konat jednání organizace producentů týkající se více než jednoho členského státu a zda by neměla být zrušena některá pravidla stanovená členskými státy k regulaci nabídky těchto sýrů, které užívají CHOP nebo CHZO.
- (26) Nařízení (ES) č. 1234/2007 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (ES) č. 1234/2007

Nařízení (ES) č. 1234/2007 se mění takto:

- 1) V prvním pododstavci článku 122 v písm. a) se za bod iii) vkládá nový bod, který zní:
- „iiiia) mléka a mléčných výrobků.“
- 2) V článku 123 se doplňuje nový odstavec, který zní:
- „4. Členské státy mohou uznat rovněž mezioborové organizace, které:
- a) formálně požádaly o uznání a sdružují zástupce hospodářských činností souvisejících s produkcí syrového mléka alespoň v jedné z těchto fází dodavatelského řetězce: zpracování produktů v odvětví mléka a mléčných výrobků nebo obchod s nimi, včetně jejich distribuce;
- b) vznikly z podnětu všech nebo některých zástupců uvedených v písmenu a);

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

c) vykonávají v jednom nebo více regionech Unie jednu nebo více z následujících činností a zohledňují přitom zájmy členů uvedených mezioborových organizací a spotřebitelů:

- i) zlepšení znalosti a transparentnosti produkce a trhu, včetně zveřejňování statistických údajů o cenách, objemech a dobách trvání dříve uzavřených smluv na dodávku syrového mléka a poskytování analýz možného budoucího rozvoje trhu na regionální, vnitrostátní a mezinárodní úrovni,
- ii) přispívání k lepší koordinaci uvádění produktů odvětví mléka a mléčných výrobků na trh, zejména prostřednictvím výzkumu nebo studií trhu,
- iii) podpora spotřeby a poskytování informací o mléku a mléčných výrobcích na vnitřních i vnějších trzích,
- iv) průzkum potenciálních vývozních trhů,
- v) vypracovávání vzorů smluv slučitelných s pravidly Unie pro prodej syrového mléka odběratelům a/nebo nabídku zpracovaných produktů distributorům a maloobchodům, při zohlednění potřeby dosáhnout spravedlivých a konkurenceschopných podmínek a zabránit narušení trhu,
- vi) poskytování informací a provádění výzkumu nezbytného ke změně zaměření produkce na produkty lépe vyhovující požadavkům trhu a chuti a očekáváním spotřebitelů, zejména pokud jde o jakost produktů a ochranu životního prostředí,
- vii) udržování a rozvoj produkčního potenciálu odvětví mléka mimo jiné prostřednictvím podpory inovace a programů aplikovaného výzkumu a vývoje s cílem plně využít potenciálu mléka a mléčných výrobků, zejména proto, aby byly vytvářeny výrobky s přidanou hodnotou, které budou atraktivnější pro spotřebitele,
- viii) hledání postupů omezujících používání veterinárních léčiv, zlepšení řízení jiných vstupů a zvýšení bezpečnosti potravin a zdraví zvířat,
- ix) vyvíjení metod a nástrojů ke zlepšování jakosti výrobku ve všech fázích produkce a uvádění na trh,
- x) využívání možností ekologického zemědělství a ochrana a podpora tohoto zemědělství, jakož i produkce výrobků s označením původu, značkami jakosti a zeměpisnými označeními a
- xi) propagace integrované produkce nebo jiných metod produkce šetrných k životnímu prostředí.“

3) V části II hlavě II kapitole II se vkládá nový oddíl, který zní:

„Oddíl IIA

Pravidla týkající se organizací producentů a mezioborových organizací v odvětví mléka a mléčných výrobků

Článek 126a

Uznávání organizací producentů a jejich sdružení v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Členské státy uznají za organizace producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků veškeré právnické osoby či jednoznačně vymezené části právnických osob, jež o uznání žádají, pokud:

- a) splňují požadavky uvedené v čl. 122 prvním pododstavci písm. b) a c);
- b) mají minimální počet členů nebo disponují minimálním objemem tržní produkce, který stanoví daný členský stát, v oblasti, v níž vyvíjejí činnost;
- c) existují dostatečné důkazy o řádném výkonu jejich činnosti jak z časového hlediska, tak z hlediska efektivity a koncentrace nabídky;
- d) mají stanovy, jež jsou v souladu s ustanoveními písmen a), b) a c) tohoto odstavce.

2. Členské státy mohou při posuzování žádosti uznané sdružení uznaných organizací producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků, pokud má příslušný členský stát za to, že sdružení je schopné skutečně vykonávat kteroukoli z činností uznané organizace producentů a splňuje podmínky stanovené v odstavci 1.

3. Členské státy mohou rozhodnout, že organizace producentů, které byly uznány před 2. dubnem 2012 na základě vnitrostátního práva a které splňují podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, se považují za uznané organizace producentů podle čl. 122 odst. 1 písm. a) bodu iii).

Organizace producentů, které byly uznány před 2. dubnem 2012 na základě vnitrostátního práva a které nesplňují podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, mohou i nadále vykonávat své činnosti podle vnitrostátních právních předpisů do 3. října 2012.

4. Členské státy:

- a) rozhodují o uznání organizace producentů do čtyř měsíců od podání žádosti doplněné všemi příslušnými podklady; tato žádost se podává v členském státě, v němž má organizace své ústředí;

- b) provádí v pravidelných intervalech, jež samy určí, kontroly ve snaze ujistit se, že uznané organizace producentů a sdružení organizací producentů dodržují ustanovení této kapitoly;
- c) v případě, že zjistí nedodržování či nesrovnalosti při provádění opatření stanovených v této kapitole, uloží těmto organizacím a sdružením stanovené sankce a případně rozhodnou o zrušení uznání;
- d) každoročně do 31. března oznamují Komisi všechna rozhodnutí o udělení, zamítnutí nebo odebrání uznání, která přijaly v předchozím kalendářním roce.

Článek 126b

Uznávání mezioborových organizací v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Členské státy mohou uznat mezioborové organizace v odvětví mléka a mléčných výrobků, za předpokladu, že uvedené organizace:

- a) splňují požadavky uvedené v čl. 123 odst. 4;
- b) provádějí svou činnost v jednom nebo více regionech daného území;
- c) představují významnou část hospodářských činností uvedených v čl. 123 odst. 4 písm. a);
- d) nejsou samy zapojeny do produkce, zpracovávání nebo obchodování v odvětví mléka a mléčných výrobků.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že mezioborové organizace, které byly uznány před 2. dubnem 2012 na základě vnitrostátních právních předpisů a které splňují podmínky uvedené v odstavci 1, se považují za uznané mezioborové organizace podle čl. 123 odst. 4.

3. Pokud členské státy využijí možnosti uznat mezioborové organizace v souladu s odstavcem 1 nebo 2:

- a) rozhodnou o uznání mezioborové organizace do čtyř měsíců od podání žádosti doplněné všemi příslušnými podklady; tato žádost se podává v členském státě, v němž má organizace své ústředí;
- b) provádějí kontroly v intervalech, jež samy určí, ve snaze prověřit, zda uznané mezioborové organizace dodržují podmínky, jimiž se řídí jejich uznávání;
- c) v případě, že zjistí nedodržování či nesrovnalosti při provádění opatření stanovených v tomto nařízení, uloží těmto organizacím stanovené sankce a případně rozhodnou o odebrání uznání;
- d) odeberou uznání, pokud:

i) již nejsou plněny požadavky a podmínky pro uznání stanovené v tomto článku,

ii) se mezioborové organizace účastní dohod, rozhodnutí či jednání ve vzájemné shodě uvedených v čl. 177a odst. 4, aniž jsou dotčeny jakékoli další sankce ukládané v souladu s vnitrostátním právem,

iii) mezioborová organizace neplní oznamovací povinnost uvedenou v čl. 177a odst. 2;

e) každoročně do 31. března informují Komisi o všech rozhodnutích o udělení, zamítnutí nebo odebrání uznání přijatých v předchozím kalendářním roce.

Článek 126c

Smluvní jednání v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Organizace producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků, která je uznána podle článku 122, může jednat jménem svých členů zemědělců, pokud jde o jejich veškerou společnou produkci nebo její část, o smlouvách na dodávky syrového mléka od zemědělců zpracovatelům syrového mléka nebo odběratelům ve smyslu čl. 185f odst. 1 druhého pododstavce.

2. Jednání organizace producentů mohou probíhat:

- a) ať došlo k převodu vlastnictví syrového mléka od zemědělců na organizaci producentů, či nikoli;
- b) ať je dohodnutá cena stejná, pokud jde o společnou produkci některých nebo všech zemědělských členů, či nikoli;
- c) pokud pro danou organizaci producentů:

i) objem syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají, nepřekračuje 3,5 % celkové produkce v Unii, a

ii) objem syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají a který je vyprodukovan v kterémkoli členském státě, nepřekračuje 33 % celkové vnitrostátní produkce tohoto členského státu, a

iii) objem syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají a které je dodáváno v kterémkoli členském státě, nepřekračuje 33 % celkové vnitrostátní produkce tohoto členského státu;

d) pokud dotyční zemědělci nejsou členy žádné jiné organizace producentů, která by rovněž vedla smluvní jednání jejich jménem. Členské státy se však mohou od této podmínky odchýlit v řádně odůvodněných případech, kdy zemědělci mají dvě různé produkční jednotky nacházející se v odlišných zeměpisných oblastech;

- e) pokud se na syrové mléko nevztahuje povinnost vyplývající z členství zemědělců v družstvu, které jej zavazuje k tomu, aby syrové mléko dodával za podmínek uvedených ve stanovách družstva nebo v pravidlech a rozhodnutích stanovených v rámci nebo podle těchto stanov; a
- f) pokud organizace producentů informuje příslušné orgány členského státu nebo členských států, ve kterých působí, o objemu syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají.

3. Odchylně od odst. 2 písm. c) bodů ii) a iii) se jednání organizace producentů může uskutečnit podle odstavce 1, pokud se v případě uvedené organizace producentů jednání týká objemu syrového mléka, který je produkován nebo dodáván v členském státě, jehož celková roční produkce syrového mléka nedosahuje 500 000 tun, a tento objem nepřesahuje 45 % celkové vnitrostátní produkce dotyčného členského státu.

4. Pro účely tohoto článku se každým odkazem na organizaci producentů rozumí rovněž odkaz na sdružení organizací producentů.

5. Pro účely odst. 2 písm. c) a odst. 3 Komise způsobem, který uzná za vhodný, zveřejní množství produkce syrového mléka v Unii a členských státech, přičemž využije nejaktuálnější informace, které má k dispozici.

6. Odchylně od odst. 2 písm. c) a odstavce 3 může orgán pro hospodářskou soutěž uvedený v druhém pododstavci tohoto odstavce v jednotlivých případech rozhodnout, a to i v případě, že nebyly překročeny limity stanovené ve zmíněných ustanoveních, že některá jednání vedená organizací producentů by měla být opakována, nebo by se vůbec neměla uskutečnit, pokud to považuje za nezbytné k tomu, aby se zabránilo vyloučení hospodářské soutěže nebo aby se předešlo vážné újmě pro malé a střední podniky zpracovávající syrové mléko na jeho území.

V případě jednání zahrnujících více členských států přijme rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci Komise, a to bez použití postupu uvedeného v čl. 195 odst. 2 nebo čl. 196b odst. 2. V ostatních případech uvedené rozhodnutí přijímá vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž toho členského státu, jehož se jednání týkají.

Rozhodnutí uvedená v prvním a druhém pododstavci se nepoužijí přede dnem jejich oznámení příslušným podnikům.

7. Pro účely tohoto článku se rozumí:

a) „vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž“ orgán uvedený v článku 5 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 101 a 102 Smlouvy (*);

b) „malým a středním podnikem“ mikropodnik, malý nebo střední podnik ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (**).

8. Členské státy, v nichž se konají jednání v souladu s tímto článkem, informují Komisi o použití odst. 2 písm. f) a odstavce 6.

Článek 126d

Regulace nabídky sýrů, které užívají chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení

1. Na žádost organizace producentů uznané podle čl. 122 prvního pododstavce písm. a), mezioborové organizace uznané podle čl. 123 odst. 4 nebo skupiny subjektů uvedených v čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 510/2006, mohou členské státy na omezené období stanovit závazná pravidla pro regulaci nabídky sýrů, které užívají chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení podle čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 510/2006.

2. Pravidla uvedená v odstavci 1 jsou v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 4 a podléhají předchozí dohodě mezi stranami v dotyčné zeměpisné oblasti podle čl. 4 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 510/2006. Taková dohoda je uzavřena mezi nejméně dvěma třetinami producentů mléka nebo jejich zástupců, kteří zastupují producenty nejméně dvou třetin syrového mléka používaného pro produkci sýru uvedeného v odstavci 1 a případně nejméně dvě třetiny producentů tohoto sýru, kteří produkuje nejméně dvě třetiny z celkové produkce tohoto sýru v zeměpisné oblasti podle čl. 4 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 510/2006.

3. Za účelem odstavce 1, je v případě sýru, který užívá chráněné zeměpisné označení, zeměpisná oblast původu syrového mléka uvedená ve specifikaci produktů pro daný sýr totožná se zeměpisnou oblastí podle čl. 4 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 510/2006 týkající se tohoto sýra.

4. Pravidla uvedená v odstavci 1:

a) se vztahují pouze na regulaci nabídky daného produktu a jejich cílem je přizpůsobit nabídku tohoto sýru poptávce;

b) platí pouze pro dotyčný výrobek;

c) mohou být závazná na období maximálně tří let a poté obnovena na základě nové žádosti v souladu s odstavcem 1;

d) nesmí poškodit obchod s jinými výrobky, než jsou ty, na něž se vztahují pravidla uvedená v odstavci 1;

e) nesmí se týkat transakcí provedených po prvním uvedení dotyčného sýru na trh;

- f) nesmí umožnit pevné stanovení cen, ani pokud by ceny byly stanoveny orientačně či jako ceny doporučené;
- g) nesmí vést k tomu, že nadměrný podíl dotyčného produktu nebude k dispozici, ačkoli by jinak k dispozici byl;
- h) nesmí vést k diskriminaci, vytvořit překážky pro nové subjekty na trhu ani negativně ovlivnit drobné výrobce;
- i) přispívají k zachování jakosti nebo k rozvoji dotyčného produktu;
- j) nedotýkají se článku 126c.

5. Pravidla uvedená v odstavci 1 se zveřejní v úředním tisku dotyčného členského státu.

6. Členské státy provádí kontroly k zajištění toho, že podmínky stanovené v odstavci 4 jsou splněny, a v případě, že příslušné vnitrostátní orgány zjistí, že tyto podmínky dodržovány nejsou, zruší pravidla uvedená v odstavci 1.

7. Členské státy neprodleně oznámí Komisi pravidla, která přijaly podle odstavce 1. Komise o oznámeních týkajících se těchto pravidel informuje členské státy.

8. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů kdykoli rozhodnout, že členský stát musí zrušit pravidla, jež stanovil podle odstavce 1, pokud Komise zjistí, že tato pravidla nejsou v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 4 nebo na významné části vnitřního trhu vylučují či narušují hospodářskou soutěž nebo že ohrožují volný obchod či dosažení cílů článku 39 Smlouvy o fungování EU. Tyto prováděcí akty se přijímají bez uplatnění postupu uvedeného v čl. 195 odst. 2 nebo v čl. 196b odst. 2.

Článek 126e

Pravomoci Komise týkající se organizací producentů a mezioborových organizací v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Aby se zajistily jasně definované cíle a povinnosti organizací producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků a jejich sdružení, a přispělo se tak k efektivitě činnosti těchto organizací bez uložení nepřiměřené zátěže, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 196a, které stanoví:

- a) podmínky pro uznávání nadnárodních organizací producentů a nadnárodních sdružení organizací producentů;
- b) pravidla týkající se zavádění administrativní pomoci příslušným orgánům a podmínky, za nichž je jim třeba tuto pomoc v případě nadnárodní spolupráce poskytnout;

c) dodatečná pravidla pro výpočet objemu syrového mléka, na který se vztahují jednání uvedená v čl. 126c odst. 2 písm. c) a odst. 3.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví podrobná pravidla nezbytná pro:

- a) provádění podmínek pro uznávání organizací producentů a jejich sdružení a mezioborových organizací stanovených v článcích 126a a 126b;
- b) oznámení podle článku 126c odst. 2 písm.f);
- c) oznámení členských států Komisi v souladu s čl. 126a odst. 4 písm. d), čl. 126b odst. 3 písm. e), čl. 126c odst. 8 a čl. 126d odst. 7;
- d) postupy týkající se administrativní pomoci v případě nadnárodní spolupráce.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 196b odst. 2.

(*) Úř. věst, L 1, 4.1.2003, s. 1. Pozn.: Název nařízení (ES) č. 1/2003 byl upraven s ohledem na přečíslování článků Smlouvy o založení Evropského společenství v souladu s článkem 5 Lisabonské smlouvy; původní odkaz zněl na článek 81 a 82 Smlouvy.

(**) Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.“

- 4) V článku 175 se slova „s výhradou článků 176 až 177 tohoto nařízení“ nahrazují slovy „s výhradou článků 176 až 177a tohoto nařízení“.
- 5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 177a

Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Ustanovení čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU se nepoužijí na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě uznaných mezioborových organizací, jejichž účelem je provádění činností podle čl. 123 odst. 4 písm. c) tohoto nařízení.

2. Odstavec 1 se použije pouze tehdy, pokud:

- a) dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě byly oznámeny Komisi a
- b) Komise ve lhůtě tří měsíců po obdržení všech požadovaných údajů bez uplatnění postupu uvedeného v čl. 195 odst. 2 nebo čl. 196b odst. 2 neshledala, že uvedené dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě jsou neslučitelné s pravidly Unie.

3. Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě nesmějí nabýt účinnosti před koncem lhůty uvedené v odst. 2 písm. b).

4. Za neslučitelné s pravidly Unie jsou vždy prohlášeny dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které:

- a) mohou vést k jakékoli formě rozdělení trhů uvnitř Unie;
- b) mohou ovlivnit řádné fungování organizace trhu;
- c) mohou způsobit narušení hospodářské soutěže a které nemají zásadní význam pro dosažení cílů společné zemědělské politiky sledovaných činností mezioborové organizace;
- d) zahrnují určování cen;
- e) mohou vést k diskriminaci nebo vyloučit hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů.

5. Zjistí-li Komise po uplynutí lhůty podle odst. 2 písm. b), že podmínky pro použití odstavce 1 nejsou splněny, bez použití postupu uvedeného v čl. 195 odst. 2 nebo čl. 196b odst. 2 rozhodne, že se na dotyčnou dohodu, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě použije čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Uvedené rozhodnutí Komise se nepoužije dříve než v den jeho oznámení dotyčné mezioborové organizaci, ledaže tato mezioborová organizace poskytla nesprávné údaje nebo zneužila výjimky stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

6. V případě víceletých dohod platí oznámení za první rok i pro následující roky dohody. V takovém případě však může Komise z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu kdykoliv vydat rozhodnutí o neslučitelnosti.

7. Komise může přijmout prováděcí akty stanovující opatření nezbytná pro jednotné uplatňování tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 196b odst. 2.“

6) Článek 184 se mění takto:

a) bod 6 se nahrazuje tímto:

„6) Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2010 a do 31. prosince 2012 o vývoji situace na trhu a následných podmínkách pro hladké postupné ukončení režimu kvót na mléko, v případě potřeby doplněnou vhodnými návrhy.“;

b) doplňuje se nový bod, který zní:

„9) Evropskému parlamentu a Radě do 30. června 2014 a do 31. prosince 2018 o vývoji situace na trhu v odvětví mléka a mléčných výrobců, a především o fungování čl. 122 prvního pododstavce písm. a) bodu iii), čl. 123 odst. 4 a článků 126c, 126d, 177a, 185e a 185f, hodnotící zejména dopady na

producenty mléka a produkci mléka ve znevýhodněných regionech v souvislosti s obecným cílem zachovat produkci v těchto regionech a zahrnující možné pobídky, jež by zemědělce vedly k uzavírání dohod o společné produkci, spolu s případnými vhodnými návrhy.“

7) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 185e

Povinné výkazy v odvětví mléka a mléčných výrobců

Od 1. dubna 2015 vykazují první kupci syrového mléka příslušnému vnitrostátnímu orgánu množství syrového mléka, které jim bylo každý měsíc dodáno.

Pro účely tohoto článku a článku 185f se „první kupcem“ rozumí podnik nebo skupina, která kupuje mléko od producentů, s cílem:

- a) jeho odběru, balení, skladování, chlazení nebo zpracování, včetně smluvního provádění této činnosti;
- b) jeho prodeje jednomu nebo více podnikům, které ošetřují nebo zpracovávají mléko či jiné mléčné výrobky.

Členské státy oznámí Komisi množství syrového mléka podle prvního pododstavce.

Komise může přijmout prováděcí akty stanovující pravidla pro obsah, formát a časový rozvrh těchto výkazů a opatření týkajících se oznámení, jež mají členské státy podávat v souladu s tímto článkem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 196b odst. 2.

Článek 185f

Smluvní vztahy v odvětví mléka a mléčných výrobců

1. Pokud se členský stát rozhodne, že každá dodávka syrového mléka na jeho území od zemědělce ke zpracovateli syrového mléka musí být podložena písemnou smlouvou mezi stranami nebo se rozhodne, že první kupci musí učinit písemný návrh na uzavření smlouvy o dodávkách syrového mléka od zemědělců, tato smlouva nebo nabídka smlouvy se řídí podmínkami stanovenými v odstavci 2.

Pokud se členský stát rozhodne, že dodávky syrového mléka od zemědělce ke zpracovateli syrového mléka musí být podloženy písemnou smlouvou mezi stranami, rozhodne také, která fáze dodávky musí být touto smlouvou mezi stranami podložena, pokud je dodávka syrového mléka prováděna prostřednictvím jednoho nebo více odběratelů. Pro účely tohoto článku se „odběratelem“ rozumí podnik, který převáží syrové mléko od zemědělce nebo jiného odběratele ke zpracovateli syrového mléka nebo k jinému odběrateli, přičemž vlastnictví mléka je v každém případě převáděno.

2. Smlouva nebo návrh na uzavření smlouvy:

- a) se uzavře před dodávkou;
- b) je v písemné formě a
- c) obsahuje zejména tyto náležitosti:
 - i) cenu splatnou za dodávku, která je:
 - stálá a stanovená ve smlouvě, nebo
 - je vypočtena kombinací různých faktorů stanovených ve smlouvě, jež mohou zahrnovat tržní ukazatele odrážející změny v tržních podmínkách, dodaný objem a kvalitu nebo složení dodaného syrového mléka,
 - ii) objem syrového mléka, který může být nebo bude dodán, a časový rozvrh těchto dodávek,
 - iii) dobu trvání smlouvy, která může být buď na dobu určitou, nebo neurčitou s ustanoveními pro ukončení smlouvy,
 - iv) podrobné údaje o dobách splatnosti a postupech,
 - v) opatření týkající se odběru či dodávání syrového mléka,
 - vi) pravidla použitelná v případě vyšší moci.

3. Odchylně od odstavce 1 se smlouva nebo návrh na uzavření smlouvy nevyžaduje, pokud syrové mléko dodává zemědělec družstvu, jehož je členem, jestliže stanovy družstva nebo pravidla a rozhodnutí stanovená v rámci nebo podle těchto stanov obsahují ustanovení mající podobné účinky jako ustanovení uvedená v odst. 2 písm. a), b) a c).

4. Všechny prvky smluv o dodávkách syrového mléka uzavřených zemědělci, odběrateli nebo zpracovateli syrového mléka, včetně prvků uvedených v odst. 2 písm. c), jsou volně sjednány mezi stranami.

Odchylně od prvního pododstavce:

- i) pokud se členský stát rozhodne, že uzavírání písemných smluv na dodávky syrového mléka bude povinné v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, může stanovit minimální dobu trvání, která se uplatní pouze na písemné smlouvy mezi zemědělcem a prvním kupcem syrového mléka. Minimální doba trvání musí být alespoň šest měsíců a nesmí narušovat řádné fungování vnitřního trhu, nebo
- ii) pokud se členský stát rozhodne, že první kupec syrového mléka musí zemědělci učinit písemný návrh na uzavření smlouvy v souladu s odstavcem 1, může stanovit, že návrh musí obsahovat minimální dobu trvání smlouvy, jak za tímto účelem stanoví vnitrostátní právní předpisy. Minimální doba trvání musí být alespoň šest měsíců a nesmí narušovat řádné fungování vnitřního trhu.

Druhým pododstavcem není dotčeno právo zemědělce tuto minimální dobu trvání odmítnout, pokud tak učiní písemně. V takovém případě mohou strany volně sjednat všechny náležitosti smlouvy, včetně náležitostí uvedených v odst. 2 písm. c).

5. Členské státy, které využívají možností uvedených v tomto článku, informují Komisi o způsobu jejich uplatňování.

6. Komise může přijmout prováděcí akty stanovující opatření nezbytná pro jednotné uplatňování odst. 2 písm. a) a b) a odstavce 3 tohoto článku a opatření týkající se oznámení, která musí členské státy vydávat v souladu s tímto článkem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 196b odst. 2.“

8) V části VII kapitole I se doplňují články, které znějí:

„Článek 196a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 126e odst. 1 je svěřena Komisi na dobu pěti let od dne 2. dubna 2012. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedená v čl. 126e odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 126e odst. 1 vstoupí v platnost pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 196b

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor, který bude nazýván výborem pro společnou organizaci zemědělských trhů. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského

parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.“

9) V článku 204 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„7. Pokud jde o odvětví mléka a mléčných výrobků, použijí se čl. 122 první pododstavec písm. a) bod iii), čl.

123 odst. 4 a články 126a, 126b, 126e, 177a od dne 2. dubna 2012 do 30. června 2020 a články 126c, 126d, 185e a 185f se použijí od dne 3. října 2012 do 30. června 2020.“

Článek 2

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije ode dne dne 2. dubna 2012.

Články 126c, 126d, 185e a 185f nařízení (ES) č. 1234/2007, vložené tímto nařízením, se použijí ode dne 3. října 2012.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. března 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. WAMMEN